

ger strander på én ting, nemlig at de mennesker, der angiveligt skulle hjælpes ud af problemerne, ikke har det fornødne økonomiske overskud til, at de rent faktisk kan blive hjulpet.

Man kan jo i virkeligheden sige, at man risikerer, at en stor del af de afsatte penge bliver smidt ud ad vinduet, fordi man ikke er parat til at erkende, at de mennesker også har brug for en økonomi, så de kan leve på fornuftig vis, indtil de en dag er blevet raske, og indtil de en dag kan vende tilbage på arbejdsmarkedet.

I Arbejdsmarkedsudvalget og i andre sammenhænge har det været nærmest slående, hvordan stort set alle partiers ordførere har bakket op om den tankegang, at vi her har at gøre med nogle meget udsatte, økonomisk svagt stillede mennesker, som skal hjælpes på den ene eller den anden måde. Men når det så kommer til realiteterne, og vi behandler det her forslag, bliver der alligevel taget så mange forbehold, at det virker, som om folk skal finde på nye undskyldninger for at sikre sig, at de mennesker ikke bliver løftet ud af den økonomiske fattigdom, som de er i på grund af deres psykiske lidelse og på grund af de nedsatte satser.

Det er den slags umenneskelighed, som jeg ikke synes tjener dem, der er modstandere af forslaget, til ære. Jeg håber på, at vi kan finde en løsning, og jeg vil sige det på denne måde: Hvert evig eneste menneske, der kan hjælpes økonomisk ved det her forslag uanset afgrænsninger, hver person, vi kan hjælpe, er bedre end ingenting.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Thomas Adelskov.

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at takke for debatten.

Jeg synes jo, det er tydeligt for enhver, at der har været utilsigtede konsekvenser af ungeindsatsen, fordi unge psykisk syge ikke har haft mulighed for på nogen som helst måde at leve op til det, der var forudsætningen for ungeydelsen og ungeindsatsen, altså at leve op til vores krav, som er krav om, at man enten skal gå i gang med en uddannelse eller finde sig et arbejde.

Unge mennesker, som i dag kæmper med deres psykiske lidelser, må leve for et ringe beløb – unge mennesker, som kæmper i behandlingssystemet for at blive raske og blive en del af normalsamfundet, kæmper med store økonomiske

problemer. Det har en række organisationer gjort Arbejdsmarkedsudvalget opmærksom på, og det skal de have tak for.

Det er tydeligt for en række partier i Folketinget, at det er et problem, vi bliver nødt til at håndtere. Det er tydeligt for Socialdemokratiet, for Det Radikale Venstre, for SF og for Enhedslisten, som har fremsat det her forslag om at lave en særlig tillægsydelse ved siden af kontanthjælpen, der sikrer, at unge mennesker med psykiske lidelser vil kunne få en økonomisk tålelig tilværelse.

Kl. 21.10

Det har også tidligere været tydeligt for Det Konservative Folkeparti, og når jeg hører debatten i dag og de konservative ordførere, bliver jeg nødt til at sige, at havde den konservative ordfører forsøgt det samme tilbageløb i Parken på næste søndag, så tror jeg, at der fra samtlige fire siddetribuner havde lydt et »tudefjæs« ned mod den konservative ordfører. For det er uomtvisteligt, at Det Konservative Folkeparti jo også tidligere har set de her problemer og har været enige i, at det var et stort problem, som vi burde gøre noget ved.

Det er nemlig ikke, som hr. Jakob Axel Nielsen sagde fra talerstolen, et spørgsmål om, at man ville forsøge at finde alle mulige hjælpemidler til unge psykisk syge. Det er et spørgsmål om, at man den 14. december i Politiken lovede at ville hjælpe unge psykisk syge økonomisk. Det er et spørgsmål om, at Det Konservative Folkepartis socialordfører, hr. Tom Behnke, den 18. december i Århus Stiftstidende lovede, at unge skizofrene ikke skulle rammes af kontanthjælpsloftet. Han sagde ved den lejlighed, og jeg citerer:

Det har vi vedtaget i partiets folketingsgruppe. Statsministeren har meddelt i tirsdags, at han er enig, et synspunkt, han også har meddelt på regeringsmøde, så vi står fast på kontanthjælpsloftet, men det må ikke utilsigtet ramme grupper, der slet ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi de er syge ...

Ligesom Jakob Axel Nielsen lovede hr. Tom Behnke, at man ville hjælpe de unge psykisk syge. Det løfte er man nu løbet fra.

Det er også tydeligt for Dansk Folkeparti, at der er et problem og en gruppe unge psykisk syge, som vi skal og bør hjælpe. Derfor skal jeg også tage positivt imod den udstrakte hånd fra Dansk Folkeparti om, at vi hurtigt får sat os ned og i fællesskab får formuleret en afgrænsning, så vi kan afgive en beretning eller en betænkning